NOSTRU URGENTE!

sînt discutate (în mod critic) şi generalizate în întreaga ţară. Antrenorii din Suceava, Iaşi, Oradea, Reşiţa şi din multe alte centre aşteaptă şi astăzi concluziile simpozionului internaţional privind forma sportivă, ale cărui lucrări au avut loc în luna decembrie la Bucureşti.

La „europenele" de la Budapesta au fost prezenţi, pentru studiu şi documentare, aproape 40 de antrenori. Nici unul dintre aceştia n-a scris aici pînă astăzi măcar un rînd de concluzii privind forma bună a altora şi forma proastă a atleţilor noştri la C.E. Cine altul decît colegiul central de antrenori avea datoria să-i mobilizeze pe antrenori să-şi scrie „impresiile"? Pe aceeaşi linie am dori să ştim cîte buletine tehnice, din cele stabilite să apară lunar, a editat F.R.A.? Să ne mai mirăm atunci că antrenorii din ţară lucrează empiric, că se folosesc în continuare procedee tehnice învechite, acelea despre care chiar în planul de măsuri din 1962 se scria că vor trebui înlocuite!

Nu trebuie să ne mai mire faptul că unii antrenori nici nu ştiu cum arată tehnica modernă a aruncării greutăţii „à la O'Brien", pentru că nici n-au de unde şti. Buletinul tehnic al F.R.A. „apare cînd poate", cărţi de specialitate nu s-au mai tipărit de mult, broşuri de specialitate de asemenea n-au mai apărut în ultimul timp, antrenorii specialişti se feresc parcă să scrie, revista de atletism şi-a încetat apariţia de aproape 10 ani, filme şi chinograme tehnice nu există. Atunci cum putem spera într-o îmbunătăţire a calificării profesionale a tuturor antrenorilor noştri, în creşterea rezultatelor atletice?

În cadrul federaţiei de atletism există o serie de antrenori responsabili de probă (Claudia Simionescu — sprint, Baruch Elias — triplu salt, Gheorghe Rugină — semifond şi fond) care se ocupă şi de pregătirea unora dintre atleţii din lotul republican. Pe de altă parte, există şi alţi antrenori responsabili de probă, angajaţi ai diferitelor cluburi (I. Söter — înălţime, Ion Vintilă — lungime, C-tin Spiridon — ciocan, Ion Benga — greutate etc.). Situaţia acestora ni se pare anormală. Ori F.R.A. are angajaţi antrenori responsabili pentru toate probele şi aceştia vor trebui să dirijeze activitatea din întreaga ţară în domeniul respectiv, vor trebui să îndrume şi să controleze munca tuturor celorlalţi antrenori specialişti; ori să nu mai existe antrenori angajaţi ai F.R.A., ci ai cluburilor sportive, care să se ocupe direct de selecţionarea şi de pregătirea atleţilor respectivi.

Pentru nevoile atletismului nostru, privite în perspectivă, credem că ar fi bine ca în cadrul F.R.A. să lucreze toţi antrenorii responsabili de probă. După părerea noastră, aceşti antrenori ar trebui să nu se mai ocupe în mod direct de pregătirea cutărui sau cutărui sportiv ci să-şi asume un rol de concepţie. Fiecare dintre aceştia trebuie să elaboreze, în raport cu obiectivele care stau în faţa atletismului nostru, o „politică" a probei respective. Ţinînd seama de dinamica dezvoltării unei probe, de obiectivele stabilite, aceşti antrenori trebuie să colinde ţara, să urmărească în mod concret felul în care ceilalţi antrenori aplică linia metodică generală, să-i ajute din punct de vedere tehnic prin selecţionarea unei culegeri de metode şi mijloace specifice, prin informarea lor imediată cu toate noutăţile care intervin, într-un moment sau altul, pe plan mondial.

★

Un amănunt care oglindeşte în bună măsură stilul de muncă al activului federaţiei îl oferă felul în care au fost „pregătite" unele concursuri cu caracter republican. Întrecerile din acest an, pe teren acoperit, ca şi cele de primăvară, n-au fost pregătite din timp din toate punctele de vedere. Regulamentele acestor întreceri au fost trimise în ţară cu foarte mare întîrziere, ca de altfel şi listele invitaţilor pentru concursuri. Cel mai recent exemplu ni-l oferă concursul republican al copiilor. Cu 6 zile înaintea desfăşurării acestei competiţii nu erau stabilite exact criteriile de participare. Regulamentul întrecerilor a fost modificat încă acum cîteva zile, după desfăşurarea etapei regionale.

Un lucru mic, dar cu efecte mari!

În calendarul competiţiilor centrale ale anului 1967 a fost prevăzut ca întrecerile finale ale campionatelor republicane de juniori să se desfăşoare la Piatra Neamţ (juniorii mici, 29—30 iulie) şi la Bacău (juniorii mari, 5—6 august). Federaţia de atletism a hotărît să schimbe însă localităţile care vor găzdui aceste importante întreceri, şi a ales, se pare, Clujul, dar pînă la ora aceasta nu a comunicat nimănui din ţară intenţia sa!

★

Din activul salariat al F.R.A. fac parte: Victor Firea — secretar general, Florian Laslău şi Alex. Florescu — secretari generali adjuncţi, Gheorghe Zîmbreşteanu — antrenor federal, Lixandru Pandele — antrenor federal pentru juniori şi tineret. Este, după cea de fotbal, federaţia cea mai bine încadrată cu tehnicieni. Şi totuşi treaba nu merge aşa cum ar trebui. Tov. Victor Firea nu asigură muncii o îndrumare eficientă pe baza unui plan de muncă concret, a cărui realizare s-o urmărească cu toată stăruinţa. Deşi a fost criticat în repetate rînduri, tov. Firea continuă să-şi irosească forţele în rezolvarea a tot felul de probleme mărunte; ia singur unele hotărîri (de includere sau scoatere din lot a unor sportivi etc.) de care se dezice, pur şi simplu, după aceea; munceşte mult, e drept, dar dezorganizat. În plus, tov. V. Firea este repezit în relaţiile cu antrenorii şi sportivii şi aceasta duce la o serie de animozităţi care se răsfrîng asupra muncii.

Tov. Fl. Laslău se ocupă de toate problemele interne ale federaţiei (calendar competiţional, materiale, echipamente, dotările secţiilor, tot felul de convenţii, organizarea competiţiilor şi a taberelor etc.). Ba mai mult, la fiecare concurs organizat în ţară, tov. Laslău este cel care se ocupă în mod direct de amenajarea stadionului (vezi Galaţi, Cluj, Timişoara, Poiana Braşov etc.), făcînd, pur şi simplu, treburile comisiei regionale respective. Este şi normal ca în faţa atîtor şi atîtor probleme, un om — cît ar fi de capabil — să fie depăşit, la un moment dat, şi să scape multe dintre ele. Cu alte cuvinte, o serie de lipsuri din munca F.R.A. îi aparţin în mod direct. Rezolvarea acestei situaţii o vedem într-o mai bună planificare a muncii şi, în primul rînd, în împărţirea sarcinilor între tov. Laslău şi Al. Florescu şi chiar V. Firea.

★

Multe din aceste aspecte negative din munca federaţiei de atletism ar fi putut fi îndreptate, dacă secţia de sporturi individuale din Consiliul General al UCFS, ar fi analizat cu mai mult spirit critic situaţia existentă şi mai ales dacă ar fi luat măsurile care se impuneau.

★ ★ ★

În ultimii ani se vorbeşte foarte mult despre importanţa atletismului. Numai că de la vorbe la fapte este o cale extrem de lungă. În regiuni, la nivelul Consiliilor UCFS, se discută despre atletism dar nu se face mai nimic. Există în fiecare regiune un vicepreşedinte care „răspunde" de sporturile individuale şi în primul rînd de atletism, există metodişti care au sarcina „controlului şi îndrumării" secţiilor de atletism, există comisii regionale de specialitate. Şi ce se face? Aproape nimic din cîte ar fi de făcut! Din această cauză bazele sportive pentru atletism se degradează în multe oraşe, stadioanele nu sînt utilate pentru antrenamente şi concursuri, accesul sportivilor (chiar şi al celor nominalizaţi pentru lotul republican) nu este permis pentru antrenamente pe aceste baze (vezi Craiova, Cluj, Iaşi, Constanţa etc. etc.) Este evident că preocuparea acestor tovarăşi nu este în concordanţă cu sarcinile trasate atletismului prin documentele de partid. Dar pînă acum nu ştim să fi fost sancţionaţi cei care n-au înţeles să-şi facă datoria...

Se impun măsuri urgente pentru a scoate din impas atletismul nostru, pentru a-l ridica la înălţimea sarcinilor.

ROMEO VILARA

Sînteţi mulţumiţi de activitatea sportivă de masă din asociaţiile dumneavoastră?

Discuţie cu preşedinţii asociaţiilor sportive Electra şi Confecţia din Capitală

La Uzina de maşini electrice din Capitală lucrează aproape 3 000 de salariaţi. La **Fabrica de confecţii şi tricotaje** — 14 000, dintre care 10 000 de femei. Întreprinderile respective sînt foarte aproape una de alta. Iată de ce am considerat că e bine ca o discuţie despre activitatea sportivă de aici să o facem... faţă în faţă. În consecinţă, i-am rugat pe preşedinţii asociaţiilor **Electra** şi **Confecţia** să ne răspundă la cîteva întrebări privind activitatea sportivă de masă, ţinînd seamă că ne aflăm în plin sezon competiţional de vară, cînd condiţiile de practicare a sportului sînt mai mari.

Rep.: Sînteţi mulţumiţi de activitatea sportivă de masă din întreprinderea dv.?

Gh. Bucur, economist principal, preşedintele asociaţiei sportive Electra: În principiu, da.

Teodor Conţu, preşedintele asociaţiei Confecţia, activist salariat: Şi da, şi nu.

Rep.: Puteţi să explicaţi aceste afirmaţii, să le susţineţi?

Gh. Bucur: În această perioadă în toate cele 16 grupe sportive din uzină se desfăşoară întrecerile Spartachiadei de vară la care au fost atraşi peste 600 de salariaţi. Concursurile se desfăşoară după o planificare riguroasă, în mod organizat şi oarecum continuu. Avem la dispoziţie o frumoasă bază sportivă, situată în Giuleşti. E cam departe, dar alte posibilităţi nu sînt. Cu sprijinul conducerii **(director: ing. M. Gheorghiu, director ajunct: I. Ştefănescu şi ing. şef C. Bîră)** şi al iubitorilor sportului am pus-o la punct şi astfel pe terenurile de fotbal, volei, baschet şi handbal meciurile se organizează în condiţii dintre cele mai bune. Un singur necaz: lipsa vestiarelor. Ele n-au putut fi amenajate deşi ni s-a promis ajutor din partea Clubului sportiv al raionului 16 Februarie şi Consiliului orăşenesc UCFS.

T. Conţu: Am răspuns mai înainte: şi da, şi nu. De ce? Pentru că activitatea sportivă de masă de la noi poate fi mai bună. În prezent, de pildă, se desfăşoară Spartachiada de vară. Am popularizat din vreme întrecerile în toate sectoarele de muncă. Au avut loc meciuri de fotbal (în care au fost reprezentate toate sectoarele de lucru), de volei, de handbal, concursuri de haltere şi şah. Apoi, vom relua campionatul asociaţiei. Am spus că nu sînt, totuşi, mulţumit pentru că numărul celor ce practică sportul în fabrica noastră este încă mic faţă de totalul salariaţilor. Aceasta se explică în bună parte şi prin lipsa bazei materiale. Dacă tovarăşii de la Electra au o bază sportivă în Giuleşti, noi, în afara unui teren de volei, nu avem nimic. Deci un teren de volei pentru 14 000 de salariaţi! Ce putem face? Închiriem terenul Uzinelor 9 Mai, dar sîntem totuşi... chiriaşi. Închiriem terenuri (la stadionul Tineretului) şi sala Floreasca pentru echipele de performanţă (volei şi handbal), poligonul de tir etc. Toate acestea înseamnă 35 000 de lei pe an. Iată deci — fără să scuzăm lipsurile din munca noastră — cîteva motive obiective care fac ca activitatea sportivă de masă să nu se desfăşoare în mod organizat şi sistematic.

Rep.: Totuşi, ca să concretizăm, care este proporţia dintre salariaţii care fac sport şi ceilalţi?

Gh. Bucur: Am spus că la noi au fost atraşi 600 de oameni în întrecerile spartachiadei. Deci 20 la sută din numărul total al salariaţilor, dar care şi ei vin de 4—5 ori pe an la stadion.

T. Conţu: Şi la noi procentul e slab. Singura satisfacţie este aceea că din competiţiile de masă pe care le-am organizat am recrutat tineri ce fac parte azi din echipele de volei (băieţi şi fete), handbal (4 formaţii feminine), orientare turistică şi şah, participante în competiţii oficiale.

Rep.: De la şah, fotbal şi volei să trecem la turism. Cum este privită această activitate în asociaţiile dv.?

Gh. Bucur: Cu mult interes.

T. Conţu: La fel.

Rep.: Mai pe larg se poate?

Din partea asociaţiei Electra ne răspunde **tov. A. Ţeculescu**, membru al Comitetului U.T.C., responsabil cu turismul: În fiecare lună organizăm 2—3 acţiuni în cele mai frumoase locuri din ţară. Ultima a avut loc la 18 iunie. Obiectiv: Ostrovul.

T. Conţu: În 5 luni (n.n. de la 1 ianuarie şi pînă la 18 iunie a.c.) am organizat 26 de excursii la care au luat parte peste 2 100 de salariaţi, unii dintre ei şi cu membrii familiilor lor. Cu acest prilej am poposit în Bucegi, la Buşteni şi Sinaia, Cota 1 400, la Gîrbova şi Poiana Braşov, la Poiana Izvoarelor, Piatra Arsă. Pe cărări de munte sau în poiene, într-un splendid peisaj, oamenii au petrecut adevărate ore de recreere. Excursia te poartă prin locuri nebănuit de frumoase, te duce departe de zgomotul fabricii şi al oraşului, în aerul proaspăt şi îmbietor. Consiliul asociaţiei sportive, ajutat de comisia de turism (avem în această comisie oameni entuziaşti, adevăraţi iubitori ai drumeţiei), în colaborare cu O.N.T.-ul, va intensifica această acţiune. O excursie, un meci de fotbal sau de volei la poalele muntelui înseamnă sport, sănătate. Ne-au spus-o şi oamenii şi ne-au promis la încheierea fiecărei excursii că vor mai veni.

★

Discuţia s-a încheiat. Se impun cîteva concluzii. Din cele văzute şi discutate, din cele spuse de preşedinţii celor două asociaţii, ca şi de alţi membri ai consiliilor asociaţiilor Electra şi Confecţia a rezultat că există o oarecare activitate sportivă de masă. Ea nu se desfăşoară, însă, pe tot parcursul anului. Numărul celor ce practică sportul este încă departe de cerinţe. Participarea la două, trei meciuri de fotbal sau volei, cît durează spartachiada sau campionatul asociaţiei, nu înseamnă totul. Apoi, asociaţia Electra trebuie ajutată de clubul sportiv al raionului 16 Februarie şi Consiliul orăşenesc UCFS să amenajeze vestiarele de la baza sportivă, unde să se echipeze cei ce vin la sport, îndeosebi fetele. Cu baza materială existentă, la Confecţia nu se pot realiza paşii aşteptaţi înainte mai ales că şi terenul „9 Mai" e pe cale să fie desfiinţat din motive obiective.

O notă bună pentru atenţia ce o acordă cele două asociaţii drumeţiei, mijloc important de cunoaştere a frumuseţilor patriei, de petrecere în mod recreativ şi plăcut a timpului liber. Turismul — activitatea principală a celor două asociaţii — trebuie continuat, fiindcă se bucură de multă atenţie din partea unui număr tot mai mare de tineri şi vîrstnici.

CONSTANTIN ALEXE